

Ur **ROST ett förspel** av Pamela Jaskoviak

Han var min tvillingbror. Han skulle heta Mikael. De hade redan bestämt att han skulle heta Mikael om det blev en pojke.

De var säkra på att det skulle bli en pojke. De visste hela tiden att det skulle bli en pojke.

Det blev en chock för dom att höra att det var två. De bodde ju så trångt också. Bara tre rum.

Vardagsrummet, deras sovrum och Mikael's rum. Det var tänkt att vi skulle dela på Mikael's rum, jag och Mikael. Det var så tyst i det huset...

Så tyst där ute i skogen...De var så tysta....

Det kan bli så ibland. Den som är starkare suger ut den som är svag.

Först var han inte det. Först var vi lika stora.

Det kan va så ibland. Det var i början av graviditeten... alldeles i början...När jag föddes fanns knappt några spår kvar av Mikael. Bara en slags skugga...en slags fläck.

Det tog flera veckor innan jag fick något namn...

ingenting passade inte... sa dom

Det är klart att dom var glada, att dom var jättegglada. Men jätteledsna också.